

BACSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 12 kor — fill.
Fél évre 6 kor — fill.
Negyed évre 3 kor — fill.

Egyes szám ára 8 fill.
Hétfői szám 4 fill.

Megjelen minden **hétfőn** délben, **szerdán**, **pénteken** és **vasárnap** reggel

Feladó szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi iro-
dája, Barátok-tere Manajlovica-bán
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában
Telefon szám 42.

Nyitászorokint 40 fillér.

Társadalmunk fogyatékei.

Kell, hogy minden nagyobb város lakosságának legyen egy tekintélyes zöme, amely ugyszólván reprezentálja magát e várost. Nem külsőségekkel, hanem valósággal. Kell, hogy legyen egy intelligens massája, amely vezet. Az intelligentiának ez a tömör testülete van hivatva arra, hogy irányadó legyen mindenben, ami kiható a város sorsára. A haladás ezerféle szálait kell, hogy ez a zöm tartsa kezében, ez van hivatva reformokat behozni, intézményeket létesíteni, pártolni mindent, ami a hazafiaság keretén belül magának a városnak is előnyére szolgál.

Az intelligencia e zöme nem állíthat fel válaszfalakat maga és a polgárság között. Ha ezt teszi, akkor saját magát rontja ezzel, legfőlegb szolgálatot tesz eg; kaszt gögjének, de ezzel mindenestre saját életképességét gyengíti.

Napjainkban luciferi tagadással válaszolnak mindenfelé az uri gögnek. A nobelesse, mely czimerekre, rangokra és állásokra fekteti élethivatása sulypontját, kell hogy elsúlyedjen annak a közönynek a fertőjében, amelyet saját maga teremt meg.

Nem ismerünk aristokratákat. Nem ismerjük el azt, hogy azok, akiknek nagy vagyonuk van, — vagy azok, akik nagy vagyonu emberek kegyelemfilléreiből éldegélnek és a nagyokhoz bátran dörgölődznek — különbek volnának egy szikrával is azoknál, a kiket közönségesen a polgári elemnek csúfolnak.

A budai tertály magnások ideje már letűnt és azok, akik azokat a léhaságokat feléleszteni akarják, azok elég ripókők lehetnek egymás között, — de tekintélyük a szó igazi értelmében nem lehet.

Kár tehát nekik a separálás haszontalan politikáját követni, mert hiszen következetesek ugy se tudnak maradni.

Idővel rászorulnak a polgári elem kegyeire. És ilyenkor aztán, amikor a polgári elemre rászorulnak akkor visszatérnek, leereszkednek, sőt hizelkednek és még komázni is tudnak az ilyen alantós rétegekkél.

Csakhogy ez nagy baj. Hátramardólag hal a közéletre.

Megsinli minden, ami a haladással kapcsolatos.

Megsinli a város mint politikai testület, megszini a jótékonyág, az ipar a művészet.

Az emberi hiúság és gög e fogyatékei nem szolgálhatnak indokul a visszasságok előidézésére, mert nincs egyöntetűség, nincs erő kifejtés ott, ahol a polgári elemmel csak kényszerűségből ölelkeznek az ugynevezett „urak.“

Mert hiszen sem a vagyon, sem a születés erre jogot nem adnak.

A vagyonosnak esileg sulyos észbeli, vagy jellembeli fogyatéka lehet, — a születési arisztokrata pedig nem lehet bizonyos abban, hogy melyik őse kerülte ki véletlenségből az akasztófát.

Nemcsak czélszerű, de hasznos dolog is tehát a mi viszonyaink között nem lenézni a polgári elemet és nem csinálni válaszfalakat a népnél, akivel együtt és akitől élünk.

Közigazgatási bizottság ülése.

Fegyelmik a torony alatt.

Szabadka város közigazgatási bizottsága ma délelőtt Schmausz Endre főispán elnökelete alatt ülést tartott, amelyen a bizottsági tagok teljes számban jelentek meg. Az ülés elég érdekes lefolyású volt, újabb fegyelmi ügyeket rendeltek el s régeket fejeztek be.

Az elnök főispán az ülés megkezdése előtt üdvözölte a biz. tagokat az új század első ülésén, kéte, hogy támogatásuk öt tovább is működésében stannitsanak tovább is olyan előzékenységet, aminőt eddig tanúsítottak. A főispán szavait a bizottsági tagok megénezték.

Ezután következett a bizottságok megalakítása, amelyeknek tagja nagyobbrészt a régiek maradtak. A bizottsági tagok nyomban le is tették az esküt.

A IV. V. VI. körü ovodák elhelyezése és felszerelése tárgyában határozatot, tekintettel arra, hogy a telkek már megvételték s a mérnöki hivatal a terveket is elkészítette, hogy az ovodák mihamarabb átadatulnak a közhasználatnak.

Milodanovits Máttyás helybeli lakos Raics Milán községi bró ellen közvetlenül az igazságügyminiszterhez panaszt nyújtott be egy ügyből kifolyólag, a községi bíró felvilágosi-

tással szolgált s így az ügyet beszüntették. A tisztí főorvos jelentése szerint az egészségügy kielégítő, influenza és hurut lépett fel nagyobb mértékben, a trachomások száma 61-el szaporodott a múlt hóban.

Az utkaparók ruházatának elkészítése Bajcs Pálnak adatott ki.

Éénk vita volt a helybeli géptégla és cementáru gyár egy felebbezési ügyében, kamatok kiutalásánál. Ez a követelés még 1896-ból datálódik, amikor még Mácskovics és társai a halás-kanizsai utat elkészítették. A város, hogy kinek a hibájából, nem tudjuk, azt mondják, hogy a mérnöki hivatal a hibás, csak későn vizsgálta felül a költség számlát, ugy, hogy csak a múlt évben fizették ki a számlát, a vállalkozó most a kamatot követeli, amit szavazás utján 10 szóval 9 ellenében meg is kapott a tanács javaslata és az ügyész véleményével ellenkezőleg.

Elrendelt fegyelmik.

A mai közigazgatási ülésen két újabb fegyelmet is rendeltek el.

Telcki Albertnének, az elhunyt kórházi alkalmazott feleségének helytelen nyugtára fizetett ki a házipénztár egy összeget. Hogy ezen kiutalás precedenst ne alkosson, Peics István, Weuczel Lajos, Martyn Albert és Létmányi Miklós ellen, mint akik az összeget kifizetni rendelték és kifizették, elrendelték a fegyelmet megelőző vizsgálatot, amely Martyn felebbezése folytán került a közig. bizottság elé. A közig. biz. a tanács javaslatát helybenhagyta.

A másik fegyelmil ügy abból az annak idején nagy port felvert kórházi botrányokból származik, amelyet lapunkban részletesen közöltünk. A vizsgálat befejeződött és most elrendelték a fegyelmet megelőző vizsgálatot dr. Wilhelm Adolf igazgató főorvos, dr. Sánta György és dr. Klein Adolf osztályorvosok ellen. A vizsgálat megejtésével Farkas Zsigmond biz. tag bízott meg.

Elintézett fegyelmi ügyek.

A fegyelmi bizottság mai ülésén tárgyalás alá került lovag Martyn Albert fegyelmi ügye, ami: Gálly György féle nyilatkozatokból és sértésekéből keletkezett. A fegyelmet megszüntették miután Gálly nem szolgáltattott elég adatot.

Ugyancsak megszüntették Hubai Gyula ellen is a fegyelmi eljárást, amit naplócikkkel el nem könyvelése miatt rendeltek el ellene.

Szarajlics Tivadar fegyelmi ügyében abból a hagyatéki leltározásokból kifolyólag amelyeket hivatalos helyiségében eszközölt s a jegyzőkönyveket ugy vette fel, mintha a helyszínen lett volna, 30 forint pénzbírságra ítélték, szabálytalanság czimén.

A kereskedő ifjak estélye.

A kereskedő ifjak társulata a Prokesch palotai mostani helyiségében tegnap este felolvasással egybekötött estélyt adott. Nemcsak az egylet tagjai, hanem a nagyközönség is nagy számban vett részt az estélyen. Már esti 8 órakor megteltek a társulat helyiségei esteli toalettnél megjelent szép hölgykoszorúval, akik sejteni engedték azt, hogy a komoly thémájú felolvasás után vidám táncra fognak kerekedni. Wittmann Károly a „Nemzeti” nagyvendéglőre szolgálta ki a közönséget nagy előzékenységgel hideg ételekkel és italokkal és csakhamar általános jó derűtség uralkodott a véges végig érdeklődő közönséggel telt termekben.

A felolvasó *Lányi Már*, a közgazdasági bank vezérigazgatója volt, aki a „Demokráciáról” tartott felolvasást. Nem túlozunk egy cseppet sem, amikor kimondjuk, hogy ilyen magas színvonalon álló felolvasás csak ritkán hangzott el a helybeli pódiumokon, még a fővárosi írót is ideértve. Csupa tudás és érzékes erő nyilatkozott meg e felolvasáson, éleire kifent kritikai bonckés vagdosta szét előttünk az emberi társadalom rákfenéit és világosan állott előttünk az igazi és hamisítatlan demokrácia a maga teljes valóságában és dicsfényében. Igazi publicistikai munka amelyet acéllógikával író toll írt meg, amelynek betűit a filozofia aranyporzója kellemesen színezt. — Ehhez járult még a kellemes előadás, amely még azokra nézve is érdekessé tette a felolvasást, akiknek maga a téma egy kissé nehéz lehetett. A felolvasót szünni nem akaró tapsal jutalmazták meg.

Sajnáljuk, hogy a nagyobb terjedelem miatt nem hozhathajuk az egészét — de egy kis töredékkel ime szívesen szolgálunk:

„Ennek a társadalomnak a sorsa a közeljövőben fog eldőlni. — Hogy fennállhasson tovább kell fejlődnie, jobban demokratizálnia kevesebbet előkelőségre pályázni és egy nagy szempontban, a szociál-politika kérdésében kezdet kell fogni mind azokkal, a kik egész lelkesedésükkel, erejükkel és mindig a szociálisztikus fejlődés irányában gazdasági, kulturális és humanisztikus intézmények megalkotásán fáradoznak.

Legyen ezekkel a demokráciának egy közös czélja: a gazdaságilag leggyöngébb elemek, a szellemileg elmaradottak támogatása és fölvilágosítása.

Nem ér ma már semmit az a dogma, mely keresztül csillan a demokrácia szövetén is, hogy az egyént a maga sorsára a maga erejére kell hagyni a merev individualisztikus iskolával szakítanunk kell. Hadd pusztuljon a legtetszetesebb elv a maga bizonytalan elméleténél, ha a társadalmi közérdek egyebet parancsol. Emeljük köztudattá: csak az egyéni munka értékes, a mely a közösség javára is szolgál és hallgassunk arra a moralistára, aki azt mondja, hogy a közérdekért tenni a valódi boldogság forrása.

Higyjünk abban, hogy a békés szociálisztikus munkával megvethetjük a békés társadalmi átalakulás alapjait és adja Isten, hogy úgy legyen a mi hitünk szerint. És most álljunk meg az időben, melynek nincs megállása. Időzzünk egy pillanatra a századfordulónál: az új határkőnél. Gyarló embert valami megtagadja, lekényszeríti erre a határköre, mintha nagy utat tett vándort oda szegezné a ki-mérülés. Hiába tagadnók, mi is ez a mai kultúraemberiség, fáradtan és szárnyszegetten áll

a határkőnél. A munka még lázas, az izmok feszülnek, de a lelkekben szorongatva, gondoktól roskadozva, sejtelmes félelmeiktől nyugtalanítva megállunk lélegzetvételre. Sálmodni, szeretnénk. Arasznyi időben befutni a mulat és egy vízióban meglátni a jövőt.

Ha visszatekintünk az első szempillantásban nem látunk egyebet, mint egyössze-vissza nyüzsgő óriási hangya bolyt. Csak ha szorosabban szemügyre vesszük, látjuk meg az egymásra következő generációk sokaságát, fajok pusztulását, büszke kultúrák, szétmállott világhatalmak romjain, új népek lüktető életfolyamát.

Látjuk az életerős, épséges fajtak diadalmas felvirágzását, látjuk a régi kultúrtenyezőknél újabb és újabb feltámadását, felszívódását, átmódosulását: a civilizációnak hol a mélységekben láthatatlanul, hol a felszínen káprázatában, de szünetlenül, de mindig izgatva fejlesztő munkáját. És látjuk, hogy a természet a maga ismert és még ismeretlen törvényeivel miként irányítja, összekuszálja, majd ismét egy az előbbinél magasabb pozícióban kibontakoztatja az élet folyamatokat.

A szenvedések, a pusztulások, a könnyek és a vérnek óceánján, ledöntött bálványokon, Golgotákon, felrugott tronokon keresztül sodorja az emberiséget, hogy váltsa ki a maga igazságát.

A babonákat letiportatja a tudomány, a tudomány nekiszegzi az emberek tökéletlen agyának hiedelmeit; kimondja: mindnyájan egy atyának vagyunk a gyermekei és neki viszi ennek a megnyilatkozásnak az emberek legbelsőbb indulatait, vértiszvó hordait az emberi alacsonyágnak. A gondolatok az eszmék, az érzések szűzes tisztaságába mindenütt belevegyíti ezernyi salakját és földi létnek. Kimondatja: egyenlőség, szabadság, testvériség és idők, korszakok, civilizatórius fokozatok szerint más és másképen függésben, marakodásban, szolgátságban és nyomorúságban tartja az embereket millióit és millióit. Ez az emberiség történeti multjának szociális képe. S ha most e századfordulónál fáradtan és csú geden állunk a határkőnél és a mult sötét ködöslopai egy pillanatra felszáltak előttünk és megláttuk az emberiség eddigi történetét, felejtjük el a mi sorsunkat a mai nemzedék sorsát és lássuk be, hogy minden nemzedék csak a következőkért élt, küzdött és szenvedett: fordítsuk fejünket előre, az ismeretlen, a ránk következő nemzedék végtelen sora felé, akiknek eljövendő igazáért, nagyobb boldogságáért mi szenvedjük, a mai idők töviseit.

Különfélék.

— **Bankett az új ügyész tiszteletére.** Dr. *Eperjessy Béla* újonnan kinevezett kir. ügyészünk tiszteletére ma este a Casino disztermében bankett lesz. A bankettre már eddig el is a bírói és ügyvédi kar tagjaiból annyian jelentkeztek, hogy a bankett előrelátólag a legényesebben fog sikerülni.

— **A zombori polgármester választás.** Zomborból írják: Az új polgármester megválasztása itt nagy izgatottságot kelt, mivel két jelölt van, kiknek pártjai mindent elkövetnek, hogy jelöltjükhöz a sikert kivívják. Az egyik jelölt Hauke Imre főszolgabíró a másik Dekker Pál polgármesterhelyettes tanácsnok. A város szimpatiaja inkább Hauke féle hajol és az ő megválasztása valószínűbb.

— **Kubelik Jan. F.** hó 8-án kezdte meg vidéki hangverseny körútját Miskolcra a hol nemcsak az ottani közönség hanem a vidéki nemesség is jelent meg teljes számban. A lelkesedés melyet Kubelik páratlan játékával elért leírhatatlan s mindenki azon véleményében van, hogy Miskolcra olyan sikerült hangverseny még nem volt. Mint értesülünk a legközelebbi napokban Szabadkán is rendez hangversenyt.

— **Petőfi estély.** A bajai ifjuság 1900. évi január hó 20-án a „Petőfi-Ház” javára a „Nemzeti szálloda” disztermében Dr. Hegedűs Aladárné védnöksége alatt Milkó Flóra, Mataschek Antal, Horváth Ákos, Madarász Flóris, dr. Schlieszer Armin, Alföldi László, Nagel Ferenc és Alföldi Imre közreműködésével táncmulatsággal egybekötött Petőfi estélyt rendez.

— **Szerencsétlenül járt inas.** Kulcsár Pál a volt Székely nyomda tanoncza ma egy olloval kezét véletlenül átszurta. A mentők bekötötték a sebet.

— **Halálozás.** Panics Alajos nyug. városi adóiszt tegnap meghalt. Az elhunyt városunk tipikus alakja volt, nagyon szerette az italt s emiatt több ízben meggyült a baja fölöttes hatóságával. Egy számonkérésésk alkalmával használt „há” kiszólásán hónapokig mulattak a városházán. Temetése ma lesz.

— **Rablók egy birtokosnál.** E czim alatt megírtuk, hogy tövisi Rác György istállójában rablók garázdálkodtak s vakmerő módon rabolták meg a nevezett nagybirtokost. — Mint illetékes helyről értesülünk e hír részben felel meg a valóságnak. A valóság az, hogy tövisi Rác György Bokréta nevű birtokán Csongrádi János csődörös, egy czinkostársa által az istállóban lévő egyik oszlophoz kötöztette magát, a fejére pokróczot borított és ekkor segítségért kiabált azon alattomos szándékkal, hogy a megköltözést másokra — cseledfársaira — háríthassa. Azonban a vizsgálat folyamán ellene felmerült bizonyítékok sulya alatt Csongrádi a hatóság előtt is bevallotta hogy az egész rablási históriát ő eszelte ki, — és, vallomása után nyomban megszökött. Most körözött. Kerjűk megyei laptársainkat, hogy a téves értesülés alapján hozott hírt az itt elmondott és a valóságnak megfelelő értelemben helyesbiteni sziveskedjenek.

— **A Karaszi ügy utójátéka.** A csengődi nagybirtokos a budapesti kerpesi temetőben nyugossza már örök álmát, alkalmazottja M. L. pedig a napokban akart megválni az élet-től, mert ő is bűnösnek érzi magát és fél a következményektől. A szerencsétlen embert nem hagyja pihenni lelkiismerete; igaz, hogy volt gazdája keverte be őt a bajba, de ez nem vigasztalás. A szerencsétlen ember érzi, hogy baj van, a napokban önként jelentkezett a topolyai járásbírósnágnál előadta panaszát önönmagát vádolta váltóhamisítással, s hogy Karaszi minden hamisításért 20 frtot fizetett neki. A járásbíró elutasította, mondván, hogy nincs ellene feljelentés hivatalból nem intézkedhet, M. L. hazament s e hét elején felakarta magát akasztani, de idejekorán észrevették és megmentették.

— **A Bobe meghalt.** Hogy ki volt Bobe? Egy vézna, gyenge, kis öreg cigány, aki egy negyed századig hordozta Piros Józsi hegedűjét. Ott ült az öreg esténként a zenekar háta mögött, szótlan, némán, de mindig félren tiz-lizenkét óra hosszat egy huzamban. Se szólt, se mosolygott. Ha valamelyik czi-

gány vizet akart. Bobe felkelt ültéből és lassan cizmogva ment a kávéház konyhájába és hozta onnan a vizet, de meg ha kellett fekte kávé is. Mindenüvé elkísérte kedves gazdáját Pros Józsi, csak Amerikába nem ment vele, félt a nagy víztől, a messzi országtól, a hosszú uttól. Mikor Pirosek visszakerültek Amerikából, akkor láttak Bobe arcán egy rövid mosolyt, de azóta nem többet. Czipelte a hegedűt addig, míg bírta, két hóval ezelőtt azonban lefeküdt és tegnapelőtt reggelre meghalt. A Bobét — ezt az ismert alakját városunknak — tegnap eltemették, muzikaszóval kísérték ki a temetőbe. Nyugodjék békében.

— **A szerencsika.** Ez a veszélyes szépítő-szer nemcsak nálunk a mi pörnépünkénél divik — de a román szépségek sem irtóznak ettől. Persze hogy aközben még egyébre is lehet használni, például emberek megmérgezésére. Most is egy ilyen fajta nagy bűnpert tárgyalnak Aradon. Egy feltűnően szép oláh menyecske Bulezsán Junné, azzal van vádolva, hogy méreggel elemészette férjét. A boncolásnál csakugyan sok szerencsikát találtak a halott gyomrában, s ez alapon, valamint számos tanu terhelt vállomása alapján került a szép asszony a vádlottak padjára. Beluzsáné tagadja, hogy ő mérgezte volna meg férjét. Az ura — ugymond — katonasor előtt esküdött meg vele: és hogy a katonaságtól szabaduljon, mindenféle szerrel roantotta magát. Sikerült is megmenekülnie a katonáskodástól, de úgy látszik, hogy merész praktikája halálát okozta. A gyógyszerész azt vallja, hogy orvosi rendelet nélkül soha semmiféle mérget nem adott ki. A tárgyalás egy hélig is eltarthat.

— **Birkózás a hóban.** Erdekes látványnak voltak a szemtanúi azok, akik tegnap reggel a kenyerespiacson voltak. Két kofa erősen összeszólalkozott, aminek aztán a vége az lett, hogy bírokra keltek a hóban. Az egyik le is gyűrte a másikat és fejét a hóba szorította, úgy hogy ez fuldokolni kezdett. Mikor fölkel a környezetnek kellett a havat a szájából kikaparni, hogy meg ne fulladjon.

A szabadkai dalegyesület hangversenye.

Szabadka, 1900. jan. 10.

Nagyon ritkán részesül városunk intelligens közönsége abban az élvezetben, hogy akár honi, akár külföldi művész zongora vagy hegedű játékát hallgathatja.

Eszendők mulnak, míg egy hangversenyt rendeznek városunkban, de ha már valamely komolyabb művész ezt megkísérli a hangverseny teremébe avatott pestszállói nagy teremben alig látunk negyven ötven embert.

A szabadkai dalegyesület mai hangversenye csak megerősíti ezen szomorú meggyőződésünket.

Az egyesület maga is megérdemelné, hogy mindenkor zsúfolt ház előtt szerepeljen és ma mikor alkalmunk nyílt egy Istentől megáldott igaz művésznőt is hallani csak úgy teltek meg a szék sorok, hogy a tanítónő képezde vagy negyven növendéke és előtt tanárújuk művészetében gyönyörködni.

Béke Jófia kissasszony ma este lépett fel először Szabadkán a nagy nyilvánosság előtt. Chopin-Sarasate: Nocturne-jét és Wieniavsky Tarantelláját, majd Lörenz: Románczát és Hubay: Csárdá jelenetét adta elő.

A szimpatikus megjelenésű fiatal leány egyszerre, egy csapásra meghódította a közönséget és méltán.

Szerényen állt a podiumon, nem pózolt, de tán egy kissé több hév nem ártott volna játéká hatásának.

Mestere a hegedűnek a fiatal művésznő, biztos nyugodtsággal kezeli a vonót, és nemes hang szól ki a száraz fából, mely megragadja a hallgató lelkét brillans technikája pedig bámulatba ejti őt. Flageoletjai tisztán csengnek, pizzikatói, szédítő gyors futamai, a kertős fogások és trillái az igaz mester művészetét dicsérik.

Minden egyes számával rendkívül hatást ért el, de Hubay magyar ábrándjának remek interpretálásával a szó legszebb értelmében magával ragadta a közönséget. Rengeteg tapsot visszhangzott a nagy terem és a tapsorkán nem hallgatott el addig, míg a művésznő „Csárdajelenet” utolsó részét meg nem ismételte.

A dalárda Wusching: Honfidalát, Goll-tól néhány Kurucz dalt és Hoppetól egy mű népdalt adott elő a tőle megszokott precizitással, majd végül a burok nemzeti himnuszát — egy német ízű, de egyszerűségében nemes dalt énekelt nagy hatással.

Milassin Andor Lányi egy népdalát és egy Göre nótát énekelt meleg szép ércezes baritonján. A hálás közönség a gyönyörűen előadott énekeket azzal dicsérte meg, hogy addig éljenzet, míg még egy dalt el nem énekelt a dalárda legszebb hangú baritonistája.

A szépen sikerült est dr Brenner József, a dalegyesület fáradhatlan karmesterének érdem, ki nemcsak a férfi kart vezette: de aki a hegedű-művésznőt is kísérte zongorán.

Sok ilyen szép estét kérünk a dalegyesületől és tán még megérjük, hogy lesz nekünk hangverseny természetű is, mely ilyen alkalmakkor mindig meg fog telni.

Q.

SZÍNHÁZ.

A baba.

A komika jutalomjátéka.

Január 10.

Az, aki harmadik esztendeje majd minden este játszik színpadunkon, aki annyi derült percet szerzett már publikumunknak, ma este — mikor jutalomjátéka volt — majdnem üres ház előtt játszott.

És ez üres ház lehetett oka annak, hogy alig-alig hangzott el egy erősebb taps egész este és ennek tulajdonítom azt is, hogy az előadók kedvtelenül, hogy ne mondjam szórakozottan játszottak.

Lomniczi Béla-nak a jutalmazott — megjelenésekor felhangzott egy kis taps, amelyet azonban hangos derültség váltott fel. A derültséget egy kis virágáros leánya okozta, ki kezében tartva egy kis bársonydobozt az orkeszterből ritka ügyességgel a színpadra ugrott és bámulatosan biztos lépésekkel sietett a komika felé, hogy az ajándékot átadja.

A kis virágáros leánya ezen biztos fellépése arra enged következtetni, hogy valaha kitűnő színésznő válik belőle.

Az előadásban résztvevő a jutalmazotton kívül Sugár Aranka, ki a czimszerepet adta, Mihályi, Ferenczi, Kiss Pista és Föti.

Q.

Szerkesztői üzenet.

Ha varéb lesz a fölemüle

De prójor sajt a Múdas füle,

Ha Lióbnan eszép Jelióna

Fején majd kíns a szóna

— *Addig ügyét folre tesszük*

I komolyan csak akkor vesszük!

Ujdonság!

Szabadalmazva Magyarországon és a szomszéd államokban.

Polgár Sándor

egyet. szabadlott kőmész

BUDAPEST,

VII. Erzsébet-kürt 50 sz.

egyet. szabadlott szerkezet talált fel, mely a legmodernebb technikai vívmányok közt, orvosi kapacitások szerint, a legelőbb helyet foglalja el a lezetes a legkisebb méretűek között. Főleg a betegségek, köztük a gummiaruk

ah. a legújabb minőségben juttatjuk a piacra. — Nagy képes orvosiak, ingylen és bementve.

Utánia ellen védve 18902. sz. a. (Fenti címre ügyelni tessék.)

14120 szám tkv. 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szabadkai ált. takarékpénztár részv. társ. végrehajthatónak Kuhy Antalné szül. Brajkó Mária végrehajtást szenvedő ellen 50 frt — kr. tőke követelése s járuléki iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. tszék (szabadkai kir. járásbíró) területén levő Szabadka város határában fekvő szabadkai 9584 sz. helytben. A 1 sorsz. 37839/1 hrsz. a. foglalt Brajkó Mária és Varga Horgosi Péter nevűn álló ingattra az árverést 376 frt — krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan 1900 évi Márczius hó 23-ik napján délelőtti 9 órakor a szabadkai kir. tszéki tkvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan hecsárának 10% vagyis 37 frtot készpénzben vagy az 1891 LX t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez leteni avagy az 1881 LX t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán 1899 évi december hó 23-én a kir. tszék mint tkvi hatóság,

Dr. Eperjessy Béla.

kir. tszéki bíró.

1247 vh. szám 1899.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbíróóság 1899. V. 2240/1 számú végzése által, Kristóffy és Németh budapesti cég javára Balázs Testvérek szabadkai lakosok ellen 208 frt 61 kr tőke, ennek 1899. évi Szeptember hó 30 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 35 frt 03 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 705 frt — krra becsült gépek, vasak és sertésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1899. V. 2240/3 sz. kiküldést rendelő végzése folytán helyszínen, vagyis Szabadkán VII. kör, 362 h. sz. a leendő cszközlésére 1900-ik év január hó 13-ik napjának d. e. 11¹/₄ órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881 évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében — a legtöbbet ígérőnek becsíron alul is eladatni fognak.

Kelt Szabadkán, 1900. évi december hó 30. napján.

Bende Ignác,
kir. bír. végrehajtó.

12919 szám 1899 tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szabadkai kereskedelmi és iparbank és csatlakozott társa végrehajtának Csövicz Antónia (Ilona) végrehajtási szenvedő elleni 600 frt — kr. tőke követelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék (a szabadkai kir. bíróság) területén lévő Szabadka város belterületén fekvő szabadkai 2084 sz. betétben A + 93 hrsz a foglal! Csövicz Antónia (Ilona) és Csövicz Juszina nevén álló s az 1881 évi LX. t.-cz. 156 §. C pontja értelmében egészben elárverezendő I-és kör 304 sz. a ház és 100 □ öl területű udvartere pedig a fent ingatlanból Csövicz Antónia felerész jutalékára vonatkozólag a C. 1 rsz. a. Csövicz Gerelyné szül. Malagurszki Szidónia javára bekebelezett haszonélvezeti jog fentartása nélkül Csövicz Juszina felerész jutalékára vonatkozólag pedig a C. 1. r. a. haszonélvezeti jog fentartása mellett 1840 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverés 1840 frt — krrban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi február hó 19-ik napján délelőtt 9 órakor a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsírának 10%, vagy 184 frt — krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arólyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Szabadkán, 1899. évi november hó 21-án a kir. tvszék mint tkvi hatóság.

Dr. Eperjossy Béla,
kir. tvszéki bír.

1443 szám. 1899.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbíróóság 1899 V. 2316/1 sz. végzése által Kronfeld Adolt bécsi cég javára Csövicz Ilona A. szabadkai lakos ellen 57 frt 22 kr. tőke, ennek 1899 évi Szeptember hó 30 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 25 frt 28 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 1192 frt — krra becsült bolti berendezés, koszorúk, szallagok és kalapokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1899 V. 2316/2 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Szabadkán VIII. kör 20 h. sz. leendő cszközlésére 1900-ik év január hó 16-ik napjának délután 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsíron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán, 1899 évi december 31.

Bende Ignác,
kir. bír. végrehajtó.

Segéd és tanoncz

kerestek egy rőfös üzletbe. A segéd kap 8—12 frtot és teljes ellátást, a tanoncz teljes ellátást és ruházatot! Ajánlatokat kér

Hajduska Vilmos

Csantavér.

Nyers, finom ●●●●● gyökeret

(Rohgrenelle) vesz nagykereskedőház nagyobb mennyiségekben azonnali és későbbi szállításra, készpénzfizetés mellett. Legelőcsőbb ajánlatok „L. F. 7644” jellegével **Haasenstein és Vogler** (J.-ulus és Tsa) címhez **Buda-pest** intézendők.

Kerestetik egy jó házból való fiu **tanonczul** vas- és fűszerüzletbe azonnali belépésre. Czim e lap kiadóhivatalában.

Arany- és ezüstáru gyár és verde-intézet

Rubin A. és fia

BUDAPEST.

Gyár:

VIII., NEMET-UTCZA 9.

Telefon 56—60.

Iroda és elárusítás:

VIII. ESZTERHÁZY-UTCZA 20.

Telefon 57—92.

Saját készítményű sima és mintázott evőkészletek, tálcák, kenyérgosarak, gyümölcstartók, girandolok, gyertyatartók, service-ok, toilette-ok, versenydíjak, koszorúk, érmek, mindennemű egyházi tárgyak stb. mindennemű kivitelben.

Nagybani árak.

Javítások és újjáalakítások saját költségén eszközöltetnek.

1 főnyeremény 100.000 kor. értéktárgy,

4 főnyeremény egyenkint 200.000 kor. értéktárgy stb.

20% levonással készpénzben nyerhető

a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára rendezett

Nagy Jótékonyági Sorsjáték

egyetlen sorsjeggyel.

Minden sorsjegy még öt huzáson utánfizetés nélkül játszók, daczára annak egy sorsjegy ára

csak egy korona.

II-ik huzás visszavonhatlanul már holnapután.

Sorsjegyeket ajánl a

Nagy Jótékonyági Sorsjáték

kezelősege, a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára,

Budapest, IV., Kossuth-Lajos-utca 1.

továbbá az összes bankok, váltóházak, postahivatalok és a m. kir. államvasutak személynéptárlal és minden doánytőzsdé